

Kritiás

Fragmenta DK 88 B

B 1 = Athénaios, Deipnosophistae XIII; 600d (XIII, 74 Kaibel)

ὄν ὁ σοφὸς ὕμνων αἰεὶ ποτε Ἴνακρέων πᾶσιν ἔστιν διὰ στόματος. λέγει οὖν περὶ αὐτοῦ καὶ ὁ κράτιστος Κριτίας τάδε·

τὸν δὲ γυναικείων μελέων πλέξαντά ποτ' ὠιδάς
 ἠδὺν Ἴνακρείοντα Τέως εἰς Ἑλλάδ' ἀνῆγεν,
 συμποσίων ἐρέθισμα, γυναικῶν ἠπερόπευμα,
 αὐλῶν ἀντίπαλον, φιλοβάριτον, ἠδὺν, ἄλυπον.
 οὐ ποτέ σου φιλότης γηράσεται οὐδὲ θανεῖται,
 ἔστ' ἂν ὕδωρ οἴνω συμμειγνύμενον κυλίκεσσιν
 παῖς διαπομπέημι προπόσεις ἐπὶ δεξιὰ νωμῶν
 παννυχίδας θ' ἱεράς θήλεις χοροὶ ἀμφιέπωσιν,
 πλάστιγξ θ' ἠ χαλκοῦ θυγάτηρ ἐπ' ἄκραισι καθίζη
 κοττάβου ὑψηλαῖς κορυφαῖς Βρομίου ψακάδεσσιν ...

ΚΡΙΤΙΟΥ ΕΛΕΓΕΙΑ

B 2

κότταβος ἐκ Σικελῆς ἔστι χθονός, ἐκπρεπὲς ἔργον,
 ὄν σκοπὸν ἐς λατάγων τόξα καθιστάμεθα·
 εἶτα δ' ὄχος Σικελὸς κάλλει δαπάνηι τε κράτιστος
 Θεσσαλικὸς δὲ θρόνος, γυίων τρυφερωτάτη ἔδρα·
 εὐναίου δὲ λέχους [ἔξοχα] κάλλος ἔχει
 Μίλητός τε Χίος τ' ἔναλος πόλις Οἰνοπίωνος.
 Τυρσηνὴ δὲ κρατεῖ χρυσότυπος φιάλη
 καὶ πᾶς χαλκὸς ὅτις κοσμεῖ δόμον ἔν τινι χρεῖαι.
 Φοίνικες δ' εὖρον γράμματ' ἀλεξίλογα·
 Θήβη δ' ἄρματόεντα δίφρον συνεπήξατο πρῶτη,
 φορητοὺς δ' ἀκάτους Κᾶρες ἄλὸς ταμίαι.
 τὸν δὲ τροχὸν γαίας τε καμίνου τ' ἔκγονον εὖρεν
 κλεινότατον κέραμον, χρήσιμον οἰκονόμον.

B 2 /1 = Athénaios, Deipnosophistae - Epitome I; p. 28b

Κριτίας δὲ οὕτως (τὰ ἐξ ἐκάστης πόλεως ἰδιώματα καταλέγει)· ἴκτταβος ... τρόπαιον· καὶ ἐπαινεῖται ὄντως ὁ Ἄττικὸς κέραμος.

B 2 /2 = Athénaios, Deipnosophistae XV; 666b (XV, 2 Kaibel)

πρῶτον μὲν ἢ τῶν κοττάβων εὐρεσις Σικελικὴ ἐστὶν παιδιὰ, ταύτην πρῶτων εὐρόντων Σικελῶν, ὡς Κριτίας φησὶν ὁ Καλλιίσχρου ἐν τοῖς Ἐλεγείοις διὰ τούτων ἴκτταβος ... καθιστάμεθα·

B 2 /3 = Lex. Bekk. VI Anecd. I, 382, 19 (in: Fótios, Lexicon A 73, 3 Reitzenstein)

ἀλεξίλογα· οὕτω τὰ γράμματα κέκληκε Κριτίας ὁ τύραννος (V. 10).

ἴκτταβος ... οἰκονόμον·

ἢ τὸ καλὸν Μαραθῶνι καταστήσασα τρόπαιον.

B 2 /4 = Athénaios, Deipnosophistae I, 50 Kaibel

Κριτίας δὲ οὕτως (fr. 1 B)·

ἴκτταβος ... κράτιστος·

B 3 = Mall. Theodor., de metr. VI, 589, 20 Keil

metrum dactylicum hexametrum inventum primitus ab Orpheo Crtias asserit.

ΕΙΣ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ

B 4 = Héfaistión, Enchiridion de metris 2, 3

[περὶ συνεκφωνήσεως] ἢ δύο βραχεῖαι εἰς μίαν βραχεῖαν, ὅπερ ἐν τοῖς ἄλλοις εὐρίσκεται μέτροις ... ἐν δὲ τοῖς ἔπεσι σπανίως· ὥσπερ Κριτίας ἐν τῇ εἰς Ἄλκιβιάδην ἐλεγείᾳ οὐκ ᾔετο ἐγχωρεῖν τοῦ Ἄλκιβιάδου τὸ ὄνομα· φησὶ γάρ·
καὶ νῦν Κλεινίου υἱὸν Ἀθηναῖον στεφανώσω
Ἄλκιβιάδην νέοισιν ὑμνήσας τρόποις·
οὐ γὰρ πως ἦν τοῦνομ' ἐφαρμόζειν ἐλεγείῳ·
νῦν δ' ἐν ἰαμβείῳ κείσεται οὐκ ἀμέτρως.

B 5 = Plútarchos, Alcib. 33

τὸ μὲν οὖν ψήφισμα τῆς καθόδου πρότερον ἐκεκύρωτο Κριτίου τοῦ Καλλιίσχρου γράψαντος, ὡς αὐτὸς ἐν ταῖς Ἐλεγείαις πεποίηκεν ὑπομιμνήσκων τὸν Ἄλκιβιάδην τῆς χάριτος ἐν τούτοις·

γνώμη δ' ἢ σε κατήγαγ', ἐγὼ ταύτην ἐν ἅπασιν
εἶπον καὶ γράψας τοῦργον ἔδρασα τόδε.

σφραγίς δ' ἡμετέρης γλώττης ἐπὶ τοῖσδεσι κεῖται.

ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΕΜΜΕΤΡΟΙ

ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ

B 6 = Athénaios, Deipnosophistae X, 432d (X, 41 Kaibel)

προπόσεις δὲ τὰς γινομένας ἐν τοῖς συμποσίοις Λακεδαιμονίοις οὐκ ἦν ἔθος ποιεῖν οὐδὲ φιλοτησίας διὰ τούτων πρὸς ἀλλήλους ποιεῖσθαι. δηλοῖ δὲ ταῦτα Κριτίας ἐν τοῖς Ἐλεγείοις·

καὶ τόδ' ἔθος Σπάρτη μελέτημά τε κείμενόν ἐστι
 πίνειν τὴν αὐτὴν οἰνοφόρον κύλικα,
 μηδ' ἀποδωρεῖσθαι προπόσεις ὀνομαστὶ λέγοντα
 μηδ' ἐπὶ δεξιτερὰν χεῖρα κύκλω θιάσου
 ἄγγεα Λυδὴ χεῖρ εὖρ' Ἀσιατογενῆς
 καὶ προπόσεις ὀρέγειν ἐπὶ δεξιὰ καὶ προκαλεῖσθαι
 ἐξονομακλήδην, ὧι προπιεῖν ἐθέλει.
 εἶτ' ἀπὸ τοιούτων πόσεων γλώσσας τε λύουσιν
 εἰς αἰσχροὺς μύθους, σῶμά τ' ἀμαυρότερον
 τεύχουσιν· πρὸς δ' ὄμμ' ἀχλὺς ἀμβλωπὸς ἐφίξει,
 λῆστις δ' ἐκτῆκει μνημοσύνην πρᾶπίδων,
 νοῦς δὲ παρέσφαλται. δμῶες δ' ἀκόλαστον ἔχουσιν
 ἦθος· ἐπεισπίπτει δ' οἰκοτριβῆς δαπάνη.
 οἱ Λακεδαιμονίων δὲ κόροι πίνουσι τοσοῦτον,
 ὥστε φρέν' εἰς ἰλαρὰν ἐλπίδα πάντα ἄγειν
 ἔς τε φιλοφροσύνην γλῶσσαν μέτριόν τε γέλωτα.
 τοιαύτη δὲ πόσις σώματί τ' ὠφέλιμος
 γνώμηι τε κτήσει τε· καλῶς δ' εἰς ἔργ' Ἀφροδίτης
 πρὸς θ' ὕπνον ἤρμοσται, τὸν καμάτων λιμένα,
 πρὸς τὴν τερπνοτάτην τε θεῶν θνητοῖς Ὑγίειαν
 καὶ τὴν Εὐσεβίης γείτονα Σωφροσύνην.

ἐξῆς τε πάλιν φησὶν·

αἱ γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον κυλίκων προπόσεις παρὰ χρῆμα
 τέρψασαι λυποῦσ' εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.
 ἡ Λακεδαιμονίων δὲ δίαιθ' ὀμαλῶς διάκειται,
 ἔσθειν καὶ πίνειν σύμμετρα πρὸς τὸ φρονεῖν
 καὶ τὸ πονεῖν εἶναι δυνατούς· οὐκ ἔστ' ἀπότακτος
 ἡμέρα οἰνῶσαι σῶμ' ἀμέτροισι πότοις.

B 7 /1 = Schol. Eurip. Hipp. 264

ένος τῶν ἑπτὰ σοφῶν ἔστιν ἀπόφθεγμα τὸ 'μηδὲν ἄγαν', ὅπερ Χίλωνι ἀνατιθέασιν, ὡς Κριτίας.

B 7 /2 = Diogenés Laertios, Vitae philosophorum I, 41

ἦν Λακεδαιμόνιος, Χίλων σοφός, ὃς τὰδ' ἔλεξε·
μηδὲν ἄγαν· καιρῶι πάντα πρόσεστι καλά.

B 8 = Πλούταρχος, Cim. 10 (sec. 82 B 20)

Κριτίας δὲ τῶν τριάκοντα γενόμενος ἐν τοῖς Ἑλεγείοις εὐχεται
πλοῦτον μὲν Σκοπαδῶν, μεγαλοφροσύνην δὲ Κίμωνος,
νίκας δ' Ἀρκεσίλα τοῦ Λακεδαιμονίου.

B 9 = Stobaios, Anthologium III, 29, 11

Κριτίου·
ἐκ μελέτης πλείους ἢ φύσεως ἀγαθοί.

B 10 = Vita Euripid. 135, 33

τούτων νοθεύεται τρία· Τέννης, Ῥαδάμανθος, Πειρίθοος.

B 12 tit

TENNΗΣ

B 12 = Stobaios, Anthologium III, 2, 15

Εὐριπίδης Τέννηι.
φεῦ· οὐδὲν δικαίον ἔστιν ἐν τῶι νῦν γένει.

ΡΑΔΑΜΑΝΘΥΣ

B 13 = Antiatt. Bekk. p. 94, 1

ἐξαιρεῖν ἀντὶ τοῦ ἀφαιρεῖν. Εὐριπίδης δὲ Ῥαδαμάνθυι·
οὐδεὶς γὰρ ἡμᾶς [ὄστις] ἐξαιρήσεται ...

B 14 = Strabón, Geographica VIII, 31; 356

Εὐριπίδης ... ἐν Ῥαδαμάνθυι·
οἱ γῆν ἔχουσ' Εὐβοΐδα πρόσχωρον πόλιν ...

B 15 = Stobaios, Anthologium II, 8, 12; IV, 20; II, 61

Εὐριπίδου Ῥαδάμανθους·

ἔρωτες ἡμῖν εἰσὶ παντοῖοι βίου·
 ὁ μὲν γὰρ εὐγένειαν ἰμείρει λαβεῖν,
 τῶι δ' οὐχὶ τούτου φροντίς, ἀλλὰ χρημάτων
 πολλῶν κεκληῆσθαι βούλεται πάτωρ δόμοις·
 ἄλλωι δ' ἀρέσκει μηδὲν ὑγιᾶς ἐκ φρενῶν
 λέγοντι πείθειν τοὺς πέλας τόλμηι κακῆι·
 οἱ δ' αἰσχροῦ κέρδη πρόσθε τοῦ καλοῦ βροτῶν
 ζητοῦσιν· οὕτω βίος ἀνθρώπων πλάνη.
 ἐγὼ [δὲ] τούτων οὐδενὸς χρήζω τυχεῖν,
 δόξαν δὲ βουλοίμην ἂν εὐκλείας ἔχειν.

ΠΕΙΡΙΘΟΟΣ

B 16 = Grégorios Korinth., In Hermog. B 445, 7 Rabe

(καὶ Εὐριπίδης Ἰσχυρῶς, ὡς λέλεκται ἄναφορᾶ, τῆς ἀληθείας ὑποβιβασίως)·
 οὗτος ὁ στίχος ἐν δυσὶν εὐρηταὶ δράμασιν Εὐριπίδου, ἐν τε τῶι λεγομένωι
 Πειρίθωι καὶ ἐν τῆι Σοφῆι Μελανίππῃ. ὧν καὶ τὰς ὑποθέσεις καὶ τὰ χωρία οὐκ
 ἄκαιρον ἐκθεῖναι τοῖς ἀσπαζομένοις τὴν πολυμαθειαν. ἡ μὲν οὖν τοῦ Πειρίθου
 ὑπόθεσις ἐστὶν αὕτη·

Πειρίθους ἐπὶ τῆι Περσεφόνῃς μνηστείαι μετὰ Θησέως εἰς Ἄιδου καταβάς
 τιμωρίας ἔτυχε τῆς προεπούσης· αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπὶ πέτρᾳ ἀκινήτωι καθέδρᾳ
 πεδηθεὶς δρακόντων ἐφρουρεῖτο χάσμασιν, Θησεὺς δὲ τὸν φίλον ἐγκαταλιπεῖν
 αἰσχροὺς ἡγούμενος βίου εἴλετο τὴν ἐν Ἄιδου ζωὴν. ἐπὶ τὸν Κέρβερον δὲ
 Ἡρακλῆς ἀποσταλεὶς ὑπὸ Εὐρυσθέως τοῦ μὲν θηρίου βίαι περιεγένετο, τοὺς δὲ
 περὶ Θησέα χάριτι τῶν χθονίων θεῶν τῆς παρουσίας ἀνάγκης ἐξέλυσεν, μιᾷ
 πράξει καὶ τὸν ἀνθιστάμενον χειρωσάμενος καὶ παρὰ θεῶν χάριν λαβὼν καὶ
 δυστυχοῦντας ἐλεήσας φίλους. εἰσάγεται γοῦν ἐν τούτῳ τῶι δράματι Αἰακὸς
 πρὸς Ἡρακλέα λέγων·

ἔα, τί χρῆμα; δέρομαι σπουδῆι τινα
 δεῦρ' ἐγκονοῦντα καὶ μάλ' εὐτόλμωι φρενί.
 εἰπεῖν δίκαιον, ὧ ξέν(ε), ὅστις ὧν τόπους
 εἰς τούσδε χρίμπτῃ καὶ καθ' ἥντιν' αἰτίαν.

εἶτα Ἡρακλῆς πρὸς αὐτόν (TGF p. 547, Eur. fr. 591 N2)·

οὐδεὶς ὄκνος πάντ' ἐκκαλύψασθαι λόγον·
 ἐμοὶ πατρίς μὲν Ἄργος, ὄνομα δ' Ἡρακλῆς,

θεῶν δὲ πάντων πατρὸς ἐξέφυν Διός·
 ἐμῆι γὰρ ἦλθε μητρὶ κεδνὸν εἰς λέχος
 Ζεύς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο.
 ἦκω δὲ δεῦρο πρὸς βίαν, Εὐρυσθέως
 ἀρχαῖς ὑπείκων, ὅς μ' ἔπεμψε(ε) Ἐίδου κύνα
 ἄγειν κελεύων ζῶντα πρὸς Μυκηνίδας
 πύλας, ἰδεῖν μὲν οὐ θέλων, ἄθλον δέ μοι
 ἀνήνυτον τόνδ' ὦιετ' ἐξηρηκέναι.
 τοιόνδ' ἰχνεύων προἄγος Εὐρώπης κύκλωι
 Ἀσίας τε πάσης ἐς μυχοὺς ἐλήλυθα.

B 17 = Athénaios, Deipnosophistae XI, 496a (XI, 93 Kaibel)

πλημοχόη ... χρῶνται δὲ [τῶι σκεύει] ἐν Ἐλευσίνι τῆι τελευταίαι τῶν μυστηρίων
 ἡμέραι, ἦν καὶ ἀπ' αὐτοῦ προσαγορεύουσι Πλημοχόας ... μνημονεύει αὐτῶν καὶ ὁ
 τὸν Πειρίθουν γράψας εἴτε Κριτίας ἐστὶν ὁ τύραννος ἢ Εὐριπίδης λέγων οὕτως·
 ἵνα πλημοχόας τάσδ' εἰς χθόνιον
 χάσμ' εὐφήμως προχέωμεν.

B 18 /1 = Clément Alex., Stromata V, 35

περὶ τούτων τὰ τε ἐπὶ τῆς ἀγίας κιβωτοῦ ἱστορούμενα μνηύει τὰ τοῦ νοητοῦ
 κόσμου τοῦ ἀποκεκρυμμένου καὶ ἀποκεκλεισμένου τοῖς πολλοῖς. ναὶ μὴν καὶ τὰ
 χρυσᾶ ἐκεῖνα ἀγάλματα, ἐξαπτέρυγον ἑκάτερον αὐτῶν, εἴτε τὰς δύο ἄρκτους ὡς
 βούλονταί τινες, ἐμφαίνει εἴτε, ὅπερ μάλλον, τὰ δύο ἡμισφαίρια, ἐθέλει δὲ τὸ
 ὄνομα τῶν Χερουβὶμ δηλοῦν ἐπίγνωσιν πολλήν. ἀλλὰ δώδεκα πτέρυγας ἄμφω
 ἔχει καὶ διὰ τοῦ ζωιδιακοῦ κύκλου καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν φερομένου χρόνου τὸν
 αἰσθητὸν κόσμον δηλοῖ. οἶμαι καὶ ἡ τραγωιδία φυσιολογουσά φησιν· ἄκάμας ...
 πόλον'.

B 18 /2 = Schol. Aristoph. Av. 179

πόλον γὰρ οἱ παλαιοὶ οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι σημειόν τι καὶ πέρας ἄξονος, ἀλλὰ τὸ
 περιέχον ἅπαν. Εὐριπίδης Πειρίθωι 'καὶ τὸν Ἀτλάντιον φρουρῶν πόλον', ὡς
 αὐτοῦ τε περιπολουμένου καὶ δι' αὐτοῦ πάντων ἐρχομένων.

ἀκάμας τε χρόνος περὶ τ' ἀενάωι
 ῥεύματι πλήρης φοιτᾷ τίκτων
 αὐτὸς ἑαυτόν, δίδυμοί τ' ἄρκτοι
 ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς
 τὸν Ἀτλάντειον τηροῦσι πόλον.

Ἄτλας δὲ ὁ μὴ πάσχων πόλος δύναται μὲν εἶναι καὶ ἡ ἀπλανῆς σφαιῖρα,
βέλτιον δὲ ἴσως αἰῶνα ἀκίνητον νοεῖσθαι.

B 19 = Κλέμενς Alex., Stromata V, 114

ἐν δὲ τῷ Πειρίθωι δράματι ὁ αὐτὸς καὶ τάδε τραγωιδεῖ·

σὲ τὸν αὐτοφυῆ, τὸν ἐν αἰθερίωι
ρύμβωι πάντων φύσιν ἐμπλέξανθ',
ὄν πέρι μὲν φῶς, πέρι δ' ὀρφναία
νύξ αἰολόχρως ἄκριτός τ' ἄστρων
ὄχλος ἐνδεδεχῶς ἀμφιχορεύει.

ἐνταῦθα γὰρ τὸν μὲν αὐτοφυῆ τὸν δημιουργὸν νοῦν εἴρηκεν, τὰ δ' ἐξῆς ἐπὶ τοῦ
κόσμου τάσσεται, ἐν ᾧ καὶ αἱ ἐναντιότητες φωτός τε καὶ σκότους.

B 20 = Πλούταρχος, de amic. mult. 7 p. 96c

ἐνιοι τῶν φίλων οὐθὲν ἀπολαύσαντες εὐτυχοῦντων συναπόλλυνται δυστυχοῦσι.
καὶ τοῦτο μάλιστα πάσχουσιν οἱ φιλόσοφοι καὶ χαρίεντες, ὡς Θησεὺς τῷ
Πειρίθωι κολαζομένωι καὶ δεδεμένωι·

αἰδοῦς ἀχαλκεύτοισιν ἔξευκται πέδαις.

B 21 = Stobaios, Anthologium II, 8, 4

Εὐριπίδου Πειρίθωι·

ὁ πρῶτος εἰπὼν οὐκ ἀγυμνάστωι φρενί
ἔρριψεν, ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον,
ὡς τοῖσιν εὖ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη.

B 22 = Stobaios, Anthologium III 37, 15

Πειρίθου.

τρόπος δὲ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμου·

τὸν μὲν γὰρ οὐδεὶς ἂν διαστρέψαι ποτέ
ρήτωρ δύναίτο, τὸν δ' ἄνω τε καὶ κάτω
λόγοις ταράσσων πολλάκις λυμαίνεται.

B 23 = Stobaios, Anthologium IV, 53, 23

Εὐριπίδου Πειρίθωι·

οὐκ οὖν τὸ μὴ ζῆν κρεῖσσόν ἐστ' ἢ ζῆν κακῶς;

B 25 tit

ΣΙΣΥΦΟΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

B 25 /1 = Sextos Empeirikos, Adversus mathematicos IX, 54

καὶ Κριτίας δὲ εἷς τῶν ἐν Ἀθήναις τυραννησάντων δοκεῖ ἐκ τοῦ τάγματος τῶν ἀθέων ὑπάρχειν φάμενος, ὅτι οἱ παλαιοὶ νομοθέται ἐπίσκοπόν τινα τῶν ἀνθρωπίνων κατορθωμάτων καὶ ἀμαρτημάτων ἔπλασαν τὸν θεὸν ὑπὲρ τοῦ μηδένα λάθραι τὸν πλησίον ἀδικεῖν, εὐλαβούμενον τὴν ὑπὸ τῶν θεῶν τιμωρίαν. ἔχει δὲ παρ' αὐτῶι τὸ ῥητὸν οὕτως· ἦν ... γένος.'

B 25 /2 = Áetios I, 7, 2 (Dox. 298)

καὶ Εὐριπίδης δὲ ὁ τραγωιδιοποιὸς ἀποκαλύψασθαι μὲν οὐκ ἠθέλησε δεδοικῶς τὸν Ἄρειον πάγον, ἐνέφηνε δὲ τοῦτον τὸν τρόπον· τὸν γὰρ Σίσυφον εἰσήγαγε προστάτην ταύτης τῆς δόξης καὶ συνηγόρησεν αὐτοῦ ταύτηι τῆι γνώμηι· ἦν γὰρ χρόνος, φησὶν, ὅτ' ... ὑπερέτης' (1. 2). ἔπειτὰ φησι τὴν ἀνομίαν λυθῆναι νόμων εἰσαγωγῆι· ἐπεὶ γὰρ ὁ νόμος τὰ φανερὰ τῶν ἀδικημάτων εἶργειν ἠδύνατο, κρύφα δὲ ἠδίκουν πολλοί, τότε τις σοφὸς ἀνὴρ ἐπέστησεν. ὡς δεῖ ψευδεῖ λόγῳ τυφλῶσαι τὴν ἀλήθειαν καὶ πείσαι τοὺς ἀνθρώπους, ὡς ἔστι ... βίωι, ὃς ταῦτ' ἀκούει καὶ βλέπει φρονεῖ τ' ἄγαν^ς (17. 18.).

B 25 /3 = Áetios I, 6, 7 (Dox. 294)

ὅθεν καὶ Εὐριπίδης φησί· 'τό τ' ἀστερωπὸν οὐρανοῦ σέλας χρόνου ... σοφοῦ' (33. 34).

B 25

ἦν χρόνος, ὅτ' ἦν ἄτακτος ἀνθρώπων βίος
καὶ θηριώδης ἰσχύος θ' ὑπερέτης,
ὅτ' οὐδὲν ἄθλον οὔτε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν
οὔτ' αὖ κόλασμα τοῖς κακοῖς ἐγίγνετο.
κάπειτά μοι δοκοῦσιν ἄνθρωποι νόμους
θέσθαι κολαστάς, ἵνα δίκη τύραννος ἦι
[ὁμῶς ἀπάντων] τὴν θ' ὕβριν δούλην ἔχη
ἐζημιούτο δ' εἴ τις ἐξαμαρτάνοι.
ἔπειτ' ἐπειδὴ τὰ μφανῆ μὲν οἱ νόμοι
ἀπειργον αὐτοὺς ἔργα μὴ πράσσειν βίαι,
λάθραι δ' ἔπρασον, τῆνικαὐτά μοι δοκεῖ
[πρῶτον] πυκνός τις καὶ σοφὸς γνώμην ἀνὴρ [γνώναι]
[θεῶν] δέος θνητοῖσιν ἐξευρεῖν, ὅπως
εἴη τι δεῖμα τοῖς κακοῖσι, κὰν λάθραι
πράσσωσιν ἢ λέγωσιν ἢ φρονῶσί [τι].

ἐντεῦθεν οὖν τὸ θεῖον εἰσηγήσατο,
 ὡς ἔστι δαίμων ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ,
 νόῳ τ' ἀκούων καὶ βλέπων, φρονῶν τ' ἄγαν
 προσέχων τε ταῦτα, καὶ φύσιν θείαν φορῶν,
 ὅς πᾶν τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκούσεται,
 [τὸ] δρώμενον δὲ πᾶν ἰδεῖν δυνησεται.
 ἐὰν δὲ σὺν σιγῇ τι βουλευῆις κακόν,
 τοῦτ' οὐχὶ λήσει τοὺς θεούς· τὸ γὰρ φρονουῖν
 [ἄγαν] ἔνεστι. τούσδε τοὺς λόγους λέγων
 διδαγμάτων ἥδιστον εἰσηγήσατο
 ψευδεῖ καλύψας τὴν ἀλήθειαν λόγῳ.
 ναίειν δ' ἔφασκε τοὺς θεοὺς ἐνταῦθ', ἵνα
 μάλιστ' ἂν ἐξέπληξεν ἀνθρώπους λέγων,
 ὅθεν περ ἔγνω τοὺς φόβους ὄντας βροτοῖς
 καὶ τὰς ὀνήσεις τῷ ταλαιπώρῳ βίῳ,
 ἐκ τῆς ὑπερθε περιφορᾶς, ἵν' ἀστραπάς
 κατεῖδεν οὔσας, δεινὰ δὲ κτυπήματα
 βροντῆς, τό τ' ἀστερωπὸν οὐρανοῦ δέμας,
 χρόνου καλὸν ποίκιλμα τέκτονος σοφοῦ,
 ὅθεν τε λαμπρὸς ἀστέρος στείχει μύδρος
 ὃ θ' ὑγρὸς εἰς γῆν ὄμβρος ἐκπορεύεται.
 τοίους δὲ περιέστησεν ἀνθρώποις φόβους,
 δι' οὓς καλῶς τε τῷ λόγῳ κατώικισεν
 τὸν δαίμον[α] οὐ[τος] κὰν πρόποντι χωρίῳ,
 τὴν ἀνομίαν τε τοῖς νόμοις κατέσβεσεν.
 καὶ ὀλίγα προσδιελθὼν ἐπιφέρει·
 οὕτω δὲ πρῶτον οἶομαι πειῖσαί τινα
 θνητοὺς νομίζειν δαιμόνων εἶναι γένος.

B 26 = Stobaios, Anthologium I, 8, 11
 μετὰ τὴν σκιὰν τάχιστα γηράσκει χρόνος.

B 27 = Stobaios, Anthologium III, 14, 2
 Κριτίου.
 ὅστις δὲ τοῖς φίλοισι πάντα πρὸς χάριν
 πράσσων ὀμιλεῖ, τὴν παραυτίχ' ἡδονὴν
 ἔχθραν καθίστησ' εἰς τὸν ὑστερον χρόνον.

B 28 = Stobaios, Anthologium III, 23, 1

Κριτίου.

δεινὸν δ' ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκῆι φρονεῖν.

B 29 = Stobaios, Anthologium IV, 33, 10

Κριτίου.

σοφῆς δὲ πενίας σκαιότητα πλουσίαν
κρεῖσσον σύνοικόν ἐστιν ἐν δόμοις ἔχειν;

B 30 tit

[ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΑΘΗΝΑΙΩΝ]

B 31 tit

ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΘΕΤΤΑΛΩΝ

B 31 = Athénaios, Deipnosophistae XIV, 662f (XIV, 83 Kaibel)

ὁμολογοῦνται δ' οἱ Θετταλοὶ πολυτελέστατοι τῶν Ἑλλήνων γεγενῆσθαι περὶ τε τὰς ἐσθῆτας καὶ τὴν δίαιταν· ὅπερ αὐτοῖς αἴτιον ἐγένετο καὶ τοῦ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπαγαγεῖν τοὺς Πέρσας, ἐζηλωκόσι τὴν τούτων τρυφήν καὶ πολυτέλειαν.

ἱστορεῖ δὲ περὶ τῆς πολυτελείας αὐτῶν καὶ Κριτίας ἐν τῇ Πολιτείᾳ αὐτῶν.

ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ

B 32 = Kléméns Alex., Stromata VI, 9

πάλιν Εὐριπίδου ποιήσαντος ἕκ γὰρ πατρὸς καὶ μητρὸς ἐκπονουμένων σκληρὰς διαίτας οἱ γόνοι βελτίονες' (fr. 525, 4. 5), Κριτίας γράφει·

ἄρχομαι δέ τοι ἀπὸ γενετῆς ἀνθρώπου· πῶς ἂν βέλτιστος τὸ σῶμα γένοιτο καὶ ἰσχυρότατος; εἰ ὁ φυτεύων γυμνάζοιτο καὶ ἐσθίοι ἐρρωμένως καὶ ταλαιπωροίη τὸ σῶμα καὶ ἡ μήτηρ τοῦ παιδίου τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι ἰσχύοι τὸ σῶμα καὶ γυμνάζοιτο.

B 33 = Athénaios, Deipnosophistae XI, 463e (XI, 10 Kaibel)

τρόποι εἰσὶ πόσεων κατὰ πόλεις ἴδιοι, ὡς Κριτίας παρίστησιν ἐν τῇ Λακεδαιμονίων Πολιτείᾳ διὰ τούτων·

ὁ μὲν Χῖος καὶ Θάσιος ἐκ μεγάλων κυλίκων ἐπὶ δεξιᾷ, ὁ δ' Ἄττικὸς ἐκ μικρῶν ἐπὶ δεξιᾷ, ὁ δὲ Θετταλικὸς ἐκπώματα προπίνει ὅτι ἂν βούλωνται μέγала.

Λακεδαιμόνιοι δὲ τὴν παρ' αὐτῶι ἕκαστος πίνει, ὁ δὲ παῖς ὁ οἰνοχόος [ἐπιχεῖ] ὅσον ἂν ἀποπίη.

B 34 /1 = Athénaios, Deipnosophistae XI, 483b (XI, 68 Kaibel)

Κριτίας δ' ἐν Λακεδαιμονίων πολιτείαι γράφει οὕτως·
χωρὶς δὲ τούτων τὰ μικρότατα ἐς τὴν δίαιταν, ὑποδήματα ἄριστα Λακωνικὰ [καὶ] ἱμάτια φορεῖν ἥδιστα καὶ χρησιμώτατα· κώθων Λακωνικὸς ἔκπωμα ἐπιτηδειότατον εἰς στρατείαν καὶ εὐφορώτατον ἐν γυλιῶι· οὗ δὲ ἕνεκα στρατιωτικόν, [δηλώσω στρατιώτη] πολλάκις ἀνάγκη ὕδωρ πίνειν οὐ καθαρόν. πρῶτον μὲν οὖν τὸ μὴ λίαν κατάδηλον εἶναι τὸ πόμα· εἶτα ἄμβωνας ὁ κώθων ἔχων ὑπολείπει τὸ οὐ καθαρὸν ἐν αὐτῶι.

B 34 /2 = Plútarchos, Lyc. 9, 7

διὸ καὶ τὰ πρόχειρα τῶν σκευῶν καὶ ἀναγκαῖα ταῦτα, κλιντῆρες καὶ δίφροι καὶ τράπεζαι, βέλτιστα παρ' αὐτοῖς ἐδημιουργεῖτο, καὶ κώθων ὁ Λακωνικὸς εὐδοκίμει μάλιστα πρὸς τὰς στρατείας, ὥς φησι Κριτίας· τὰ γὰρ ἀναγκαίως πινόμενα τῶν ὑδάτων καὶ δυσωποῦντα τὴν ὄψιν ἀπεκρύπτετο τῇ χροαί, καὶ τοῦ θολεροῦ προσκόπτοντος ἐντὸς καὶ προσισχομένου τοῖς ἄμβωσι καθαρώτερον ἐπλησίαζε τῶι στόματι τὸ πινόμενον.

B 34 /3 = Pollux, Onomasticon VI, 97

κώθων Λακωνικὸν ἕκπωμα·
τοῦ δὲ κώθωνος αἱ ἐκατέρωθεν πλευραὶ ὥσπερ καὶ τῆς χύτρας ἄμβωνες καλοῦνται.

B 35 /1 = Athénaios, Deipnosophistae XI, 486e (XI, 72 Kaibel)

Κριτίας τε ἐν τῇ Λακεδαιμονίων Πολιτείαι
κλίνη Μιλησιουργῆς καὶ δίφρος Μιλησιουργῆς, κλίνη Χιουργῆς καὶ τράπεζα Ῥηναιοεργῆς.

B 35 /2 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. Λυκιουργεῖς

Λυκιουργεῖς· ἀγνοεῖν δὲ ἔοικεν ὁ γραμματικὸς ὅτι τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ κυρίων ὀνομάτων οὐκ ἂν τις εὖροι γινόμενον, μᾶλλον δὲ ἀπὸ πόλεων καὶ ἔθνων· 'κλίνη Μιλησιουργῆς' Κριτίας φησὶν ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείαι.

B 36 = Eustathios, Commentarii ad Homeri Odysseam, in θ 376; 1601, 25 (= I, 304 Stallbaum)

καὶ ἦν ἔθος παλαιὸν οὕτω παίζειν καὶ ἐπεχωρίαζε, φασί, Λακεδαιμονίοις ἀγῶν τὰ σφαιρομάχια ... σημειῶσαι δὲ καὶ ὅτι ὀρχήσεως εἶδος ἦν καὶ ἡ τοιαύτη διὰ

σφαίρας παιδιά, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ οὕτω γράψας· θερμαῦστρις ὄρχησις διὰ ποδῶν σύντονος. φησὶ γοῦν Κριτίας οὕτω· ἀναπηδήσαντες εἰς ὕψος πρὸ τοῦ κατενεχθῆναι ἐπὶ γῆν παραλλαγὰς πολλὰς τοῖς ποσὶν ἐποίουν, ὃ δὴ θερμαῦστρίζειν ἔλεγον.

B 37 = Libanios, Or. 25, 63 (II, 567 Förster)

οἱ Λακεδαιμόνιοι οἱ κατὰ τῶν εἰλώτων ἐξουσίαν σφίσιν αὐτοῖς ἀνοίγοντες φόνου, καὶ περὶ ὧν Κριτίας φησὶν, ὡς μάλιστα δούλοι τε ἐν Λακεδαίμονι καὶ ἐλεύθεροι. τί δ' ἄλλο γε ἢ ὅπερ αὐτὸς ὁ Κριτίας φησὶν, ὡς ἀπιστίας εἵνεκα τῆς πρὸς τοὺς εἰλωτας τούτους ἐξαιρεῖ μὲν Σπαρτιάτης οἴκοι τῆς ἀσπίδος τὸν πόρπακα. τοῦτο δὲ οὐκ ἔχων ἐπὶ τῆς στρατείας ποιεῖν διὰ τὸ δεῖν πολλάκις ὀξύτητος, τὸ δόρυ ἔχων ἀεὶ περιέρχεται, ὡς κρείττων γε ταύτη τοῦ εἰλωτος ἐσόμενος, ἦν ἀπὸ μόνης νεωτερίζη τῆς ἀσπίδος. μεμηχάνηται δὴ καὶ κλεῖδας, ἃς οἶονται τῆς παρ' ἐκείνων ἐπιβουλῆς ἰσχυροτέρας εἶναι. (64) ταυτὶ δ' ἂν εἴη συνοικούντων τε φόβω καὶ μηδ' ἀναπνεῖν ἐωμένων ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐλπίσι δεινῶν. οὐς οὖν ἀριστοποιουμένους καὶ καθεύδοντας καὶ ἐπ' ἄλλο τι βαδίζοντας τὸ δεῖμα τῶν οἰκετῶν ὀπλίζει, πῶς ἂν οὕτοί γε, ὧ παῖ Καλλαίσχρου, καθαρᾶς ἀπολαύσειαν τῆς ἐλευθερίας, οἷς ἐπέθεντο μὲν μετὰ τοῦ Ποσειδῶνος οἱ δούλοι, δεῖγμα δὲ ἐξενηνόχεσαν, ὡς ἐν ὁμοίοις καιροῖς ὅμοια δράσουσιν. ὥσπερ οὖν οἱ βασιλεῖς αὐτοῖς οὐ μάλᾳ ἦσαν ἐλεύθεροι τοῖς ἐφόροις δεδομένου δησαί τε βασιλέα καὶ κτεῖναι, οὕτω σύμπαντες οἱ Σπαρτιάται τὴν ἐλευθερίαν ἀφήγηντο συζῶντες ἔχθει τῶι παρὰ τῶν οἰκετῶν.

B 38 = Pollux, Onomasticon VII, 59

τὰς δὲ ἀναξυρίδας καὶ σκελέας καλοῦσιν· τὸ μὲν ὄνομα καὶ παρὰ Κριτία ἔστιν ἐν ταῖς Πολιτείαις.

ΑΦΟΡΙΣΜΩΝ Α, Β ...

B 39 /1 = Galénos, In Hippocratis librum de officina medici comm. I, 1

(ἅ καὶ τῇ ὄψει καὶ τῇ ἀφῆι καὶ τῇ ἀκοῇ καὶ τῇ ῥινὶ καὶ τῇ γλώσση καὶ τῇ γνώμη ἔστιν αἰσθέσθαι.)

B 39 /2 = Galénos, In Hippocratis librum de officina medici comm. XVIIIb, 654

Κριτίας ἔστι δὲ ἡ τοιαύτη τῆς αἰσθήσεως ἐξήγησις τοῦ σημαινομένου (τοῦ αἰσθέσθαι) Στωική. διὸ καὶ [ὁ] τοῦ Κυῖντου μαθητῆς Αἰφικιανὸς αὐτὴν προσήκατο τὴν Στωικὴν ἀσπαζόμενος φιλοσοφίαν ...

B 39 /3 = Galénos, In Hippocratis librum de officina medici comm. XVIIIb, 655, 7
συγκεχωρησθαι γάρ φησι τῆι τοῦ 'αἰσθέσθαι' φωνῆι τὸν 'Ἱπποκράτην κατὰ τῆς
'γνώμης' ..

B 39 /4 = Galénos, In Hippocratis librum de officina medici comm. XVIIIb, 656, 2 Kühn
μέμνηται δὲ καὶ περὶ τοῦ τῆς 'γνώμης' ὀνόματος εἰπὼν ὡς ἐπὶ τῶν παλαιῶν ἐν
ἴσῳ τῶι 'νοῦ' ἢ 'διανοίας', εἰ μὴ καὶ 'ἐννοήσεως', ἐλέγετο. πολλῶν οὖν ὄντων εἰς
τοῦτο μαρτυρίων ὀλίγα παραθήσομαι. Κριτίας μὲν ἐν τῶι πρώτῳ 'Αφορισμῶι
τάδε γράφει·

μήτε ἂ τῶι ἄλλῳ σώματι αἰσθάνεται μηδὲ ἂ τῆι γνώμῃ γινώσκει.

καὶ πάλιν·

γινώσκουσιν οἱ ἄνθρωποι εἰθισμένοι ὑγιαίνειν τῆι γνώμῃ.

ΟΜΙΛΙΩΝ ΑΒ

B 40 = Galénos, In Hippocratis librum de officina medici comm. XVIIIb, 656, 8
καὶ ἐν 'Ομιλιῶν προτέρῳ' 'εἰ δ' αὐτὸς ἀσκήσειας, ὅπως γνώμη ἔσῃ ἰκανός,
ἤκιστα ἂν οὕτως ὑπ' αὐτῶν ἂν ἀδικηθείης' καὶ πολλάκις ἐν τῶι αὐτῶι καὶ ἐν τῶι
δευτέρῳ δὲ τῶν 'Ομιλιῶν ἀντιδιαίρων ταῖς αἰσθήσεσι τὴν γνώμην πολλάκις
εἴρηκεν ὥσπερ καὶ ὁ 'Αντιφῶν ...

B 41 = Hérodianos, π. μον. λέξ. 40, 14

τὸ δὲ παρὰ Κριτίαι ἐν ταῖς 'Ομιλίαις' ὀροσότης' ἀντὶ τοῦ ὀρμῆ παράσημον.

B 41a = Platón, Charmides 161b

ἄρτι γὰρ ἀνεμνήσθην, ὃ ἤδη του ἤκουσα λέγοντος, ὅτι σωφροσύνη ἂν εἴη τὰ
ἑαυτοῦ πράττειν.

ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ ΕΡΩΤΟΣ Η ΑΡΕΤΩΝ

B 42 = Galénos, Lex. Hippocr. XIX, 94 Kühn (= Linguarum seu dictionum exoletarum
Hippocratis explicatio)

δυσανίης· Κριτίας ἐν τῶι Περὶ φύσεως ἔρωτος ἢ ἀρετῶν οὕτως ἐξηγεῖται τοῦνομα·
δυσάνιος δὲ ἐστίν, ὅστις ἐπὶ τοῖς μικροῖς ἀνιάται καὶ ἐπὶ τοῖς μεγάλοις μᾶλλον ἢ
οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι ἢ πλείω χρόνον.

B 43

ΔΗΜΗΓΟΡΙΚΑ ΠΡΟΟΙΜΙΑ

B 44 = Ailiános, Varia historia X, 13

αἰτιᾶται Κριτίας Ἄρχιλοχον, ὅτι κάκιστα ἑαυτὸν εἶπεν.

εἰ γὰρ μή, φησίν, ἐκεῖνος τοιαύτην δόξαν ὑπὲρ ἑαυτοῦ εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐξήνεγκεν, οὐκ ἂν ἐπυθόμεθα ἡμεῖς οὔτε ὅτι Ἐνιποῦς υἱὸς ἦν τῆς δούλης οὔθ' ὅτι καταλιπὼν Πάρον διὰ πενίαν καὶ ἀπορίαν ἦλθεν εἰς Θάσον οὔθ' ὅτι ἐλθὼν τοῖς ἐνταῦθα ἐχθρὸς ἐγένετο οὐδὲ μὴν ὅτι ὁμοίως τοὺς φίλους καὶ τοὺς ἐχθροὺς κακῶς ἔλεγε. πρὸς δὲ τούτοις, ἦ δ' ὅς, οὔτε ὅτι μοιχὸς ἦν, ἠδιδίμεν ἂν, εἰ μὴ παρ' αὐτοῦ μαθόντες, οὔτε ὅτι λάγνος καὶ ὑβριστής, καὶ τὸ ἔτι τούτων αἰσχιστον, ὅτι τὴν ἀσπίδα ἀπέβαλεν. οὐκ ἀγαθὸς ἄρα ἦν ὁ Ἄρχιλοχος μάρτυς ἑαυτῶι τοιοῦτον κλέος ἀπολιπὼν καὶ τοιαύτην ἑαυτῶι φήμην.

ταῦτα οὐκ ἐγὼ Ἄρχιλοχον αἰτιῶμαι, ἀλλὰ Κριτίας.

B 45 = Ailiános, Varia historia X, 17

λέγει Κριτίας Θεμιστοκλέα τὸν Νεοκλέους πρὶν ἢ ἀρξασθαι πολιτεύεσθαι τρία τάλαντα ἔχειν τὴν οὐσίαν τὴν πατρῶιαν· ἐπεὶ δὲ τῶν κοινῶν προέστη, εἶτα ἔφυγε καὶ ἐδημεύθη αὐτοῦ ἡ οὐσία, κατεφωράθη ἑκατὸν τάλαντων πλείω οὐσίαν ἔχων. ὁμοίως δὲ καὶ Κλέωνα πρὸ τοῦ παρελθεῖν ἐπὶ τὰ κοινὰ μηδὲν τῶν οἰκείων ἐλεύθερον εἶναι, μετὰ δὲ πεντήκοντα τάλαντων τὸν οἶκον ἀπέλιπεν.

B 46 = Aristidés, Ars rhet. II, 15 Schm.

εἰ δὲ ἀπὸ ὀνόματος ἤρξατο αὐτῶι [ὁ] λόγος ἀποφαντικοῦ οἶον ἴδοκεῖ δ' ἔμοι γε', σκληρότερος ἂν ἐγένετο ὁ λόγος καὶ μᾶλλον Κριτίου ἔδοξεν ἂν εἶναι ἢ τινος τῶν τοιούτων.

B 47 = Aristidés, Ars rhet. 50

εἰ δὲ σὺ τὸ ἐναντίον συλλαβῶν ἔλεγες ὡσεὶ ὅσοι μὲν τοὺς τοιοῦτους ἐγλέγονται, οὓς ἂν ὀρῶσιν ἀρχαῖς τε καὶ τιμαῖς καὶ τοιαύταις δυνάμεσι πλέον τι τῶν ἄλλων ὑπεραίροντας, οὗ μοι δοκοῦσιν ὀρθῶς ποιεῖν', Κριτίου μᾶλλον ὁ τοιοῦτος τρόπος ἔδοξεν [ἂν] εἶναι ἢ τινος τῶν ἀρχαίων σοφιστῶν.

B 48 = Dión Chrysostomos 21, 3 (II, 267 Arn.)

ἦ οὐκ οἶσθα Κριτίαν τὸν τῶν τριάκοντα, ὅτι κάλλιστον ἔφη εἶδος ἐν τοῖς ἄρρεσι τὸ θῆλυ, ἐν δ' αὖ ταῖς θηλείαις τούναντίον; οὐκοῦν δικαίως Ἀθηναῖοι νομοθέτην αὐτὸν εἶλοντο ἐπὶ γε τῶι μεταγράψαι τοὺς παλαιοὺς νόμους, ὃς οὐδένα αὐτῶν ἔλιπεν.

B 49 = Pseudo-Dionýsios, Ars rhet. 6; II, 277, 10 Us.–Rad.

ἀνθρώπῳ γὰρ γενομένῳ κατὰ τὸν τοῦ Καλλιάρχου τὸν τῶν τριάκοντα βέβαιον μὲν οὐδέν, εἰ μὴ τό τε καταθανεῖν γενομένῳ καὶ ζῶντι μὴ οἶόν τε ἐκτὸς ἄτης βαίνειν ...

B 50 = Filostratos, Vitae Sophistarum pr. p. 1, 9 K.

οἶδα γὰρ δὴ καὶ Κριτίαν τὸν σοφιστὴν οὐκ ἐκ πατέρων, ἀλλὰ Ὀμήρου δὴ μόνου σὺν τῷ πατρὶ ἐπιμνησθέντα, ἐπειδὴ θαῦμα δηλώσειν ἔμελλε πατέρα Ὀμήρου ποταμὸν εἶναι.

B 51 = Planud., in Hermog. Rhet. V, 484 Walz

οἶον τῷ ἀγῶνι τῶν Πυθίων· τοῦτο κοινὸν καὶ εὐτελές, ἀλλὰ Κριτίας ἀναστρέψας εἶπε·
τῷ τῶν Πυθίων ἀγῶνι.

B 52 = Plútarchos, Cim. 16

Ἐφιάλτου δὲ κωλύοντος καὶ διαμαρτυρομένου μὴ βοηθεῖν μηδ' ἀνιστάναι πόλιν ἀντίπαλον ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ἀλλ' ἔαν κείσθαι καὶ πατηθῆναι τὸ φρόνημα τῆς Σπάρτης, Κίμωνά φησι Κριτίας τὴν τῆς πατρίδος αὐξήσιν ἐν ὑστέρωι θέμενον τοῦ Λακεδαιμονίων συμφέροντος ἀναπέισαντα τὸν δῆμον ἐξελθεῖν βοηθοῦντα μετὰ πολλῶν ὀπλιτῶν.

B 53 = Pollux, Onomasticon II, 58

διοπτεύειν Κριτίας καὶ Ἀντιφῶν (87 B 6).

B 54 = Pollux, Onomasticon II, 122

παρὰ δὲ Κριτίαι καὶ λογεὺς ὁ ῥήτωρ.

B 55 = Pollux, Onomasticon II, 148

ταχύχειρ ὡς Κριτίας.

B 56 = Pollux, Onomasticon III, 116

καὶ ὡς Κριτίας ῥυπαρία.

B 57 = Pollux, Onomasticon IV, 64

Κριτίαι τὰς πρὸς κιθάραν ᾠδαὺς προσωιδίας ἀρέσκει καλεῖν.

B 58 = Pollux, Onomasticon IV, 165

παρὰ Κριτίαι διδραχμιαῖοι.

B 59 = Pollux, Onomasticon VI, 31

ἐπικωθωνίζεσθαι δὲ τὸ περαιτέρω πίνειν Κριτίας λέγει.

B 60 = Pollux, Onomasticon V, 38

Κριτίας δὲ καὶ ὀψωνίας καὶ ὀψωνεῖν ἔφη, τὸ δὲ ὀψωνεῖν καὶ ὀψονομεῖν ὠνόμασεν.

B 61 = Pollux, Onomasticon V, 52; V, 153

οἱ μὲν γὰρ ψευδομάρτυρες εἰρηνται παρὰ Κριτίαι καὶ ὁ ψευδομάρτυς οὐκ οἶδ' ὅπου· καὶ τὸ ψευδομαρτυρεῖν ὁ αὐτός που λέγει.

B 62 = Pollux, Onomasticon V, 194

διασκεδάννουσθαι ... ἢ διαπεφορηῆσθαι, ὡς Κριτίας.

B 63 = Pollux, Onomasticon V, 195

καὶ τὸ αὐτῶν μέρος, ὅσον ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς, τὸ κατ' αὐτούς, τὸ ἐπ' αὐτούς ἦκον, τὸ ἐπ' αὐτοῖς. Κριτίας δὲ πού φησιν· ἐπὶ τό γε [ἐπὶ τὸ] χρηστοὺς εἶναι.

B 64 = Pollux, Onomasticon VII, 78

οἱ δὲ τὰς ἐσθῆτας πιπράσκοντες ἱματιοπῶλαι Κριτίου τῷ ὀνόματι χρησαμένου.

B 65 = Pollux, Onomasticon VII, 91

ἅ δὲ ποδεῖα Κριτίας καλεῖ, εἴτε πῖλους αὐτὰ οἰητέον εἴτε περιειλήματα ποδῶν, ταῦτα πέλλυτρα καλεῖ ἐν Φρυξίν Αἰσχύλος (fr. 259 N.).

B 66 = Pollux, Onomasticon VII, 108

δακτυλιογλύφοι· τὸ ὄνομα παρὰ Κριτίαι.

B 67 = Pollux, Onomasticon VII, 154

χορδοπώλης, ὡς Κριτίας λέγει.

B 68 = Pollux, Onomasticon VII, 177

μυρεψός. Κριτίας γὰρ οὕτως ὠνόμασεν.

B 69 = Pollux, Onomasticon VII, 179

κεκρυφαλοπλόκος, ὡς Κριτίας ἔφη.

B 70 = Pollux, Onomasticon VII, 196. 197

τὰ δ' ἐφεξῆς τὰ μὲν πλειῖστα Κριτίας. λέγει, πολλοὶ δὲ καὶ τῶν μάλλον αὐτοῦ κεκρυμένων τὴν εὐφωνίαν· χαλκοπῶλαι, σιδηροπῶλαι, λαχανοπῶλαι, ...

τυροπῶλαι, ... συρμαιοπῶλαι, στυππειοπῶλαι, ἐριοπῶλαι, λιβανωτοπῶλαι, ...
 ῥιζοπῶλαι, σιλφιοπῶλαι, καυλοπῶλαι, σκευοπῶλαι, σπερμολόγοι,
 σπερματοπῶλαι, χυτροπῶλαι, ... φαρμακοπῶλαι, ... βελονοπῶλαι, ...
 πινακοπῶλαι ... τούτους δ' ὀρνιθοκαπήλους Κριτίας καλεῖ ...

B 71 = Pollux, Onomasticon VIII, 25

Κριτίας δὲ ἀποδικάσαι ἔφη τὴν δίκην τὸ ἀπολύσαι ἢ νικῶσαν ἀποφῆναι, ὡς ἂν
 ἡμεῖς ἀποψηφίσασθαι. ὁ δ' αὐτὸς καὶ διαδικάζειν τὸ δι' ὅλου τοῦ ἔτους δικάζειν.

B 72 = Pollux, Onomasticon IX, 17

ἀστυνόμος καὶ παρὰ Κριτίαι ὁ ἀστυτριψ.

B 73 = Pollux, Onomasticon IX, 161

καὶ ἡ παρ' Εὐριπίδῃ (fr. 1100) εὐπαιδευσία καὶ ἡ παρὰ Κριτίαι εὐξυνεσία.

B 75 = Πλάτων, Respublica II; p. 368a

οὐ κακῶς εἰς ὑμᾶς, ὧ παῖδες ἐκείνου τοῦ ἀνδρός, τὴν ἀρχὴν τῶν ἐλεγείων
 ἐποίησεν ὁ Γλαύκωνος ἐραστής, εὐδοκιμήσαντας περὶ τὴν Μεγαροῖ μάχην,
 εἰπών·

παῖδες Ἄριστωνος κλεινοῦ θεῖον γένος ἀνδρός.